

Bělínka, nejkrásnější kočička na světě

Jakmile auto s trumpetkou zastavilo, kocourek se celý naježil. Nemohl se dočkat, až se těžké dveře otevřou. Konečně! Přesně na to čekal. Při-krčil se za balíky, a jakmile řidič dveře odsunul, přitiskl se k zemi. Bylo to stejné jako před krám-
kem. Řidič vzal do každé ruky jeden balík a vydal se k velké bráně. Kulda už na víc nečekal. Rychle vyskočil ven z auta a běžel za ním. Řidič Tomáš vešel do malého přízemního domku. Na něm bylo velkými písmeny napsáno: ZOO VRÁTNICE.

Kocourek proběhl jedny dveře a u těch dru-
hých se překvapeně zastavil. Nejprve si myslel, že se dívá do zrcadla. Až po chvílce mu došlo, že jsou ty dveře prosklené a že za nimi sedí kočka. Ale nebyla to jen tak ledajaká kočka. Za sklem seděla ta nejkrásnější kočička, jakou kdy viděl. Dívala se přímo na něj a mile se usmívala.

Měla světle modré oči a Kulíška hned napadlo, že snad ani nebe nemůže být modřejší.

„Jak se jmenuješ?“ zašeptal kocourek a při-
tiskl čumáček až na sklo.

„Bělínka,“ odpověděla kočička a znovu se na něj krásně usmála. „A ty?“ zeptala se ona. „Jak se jmenuješ ty?“

Kulda udělal krok zpátky a malinko se Bělince uklonil: „Kulda Kulich Kulíšek.“

